

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

فرستنده: نسترن نصرتی

۰۴ سپتمبر ۲۰۲۰

سفرهای مکرر مکرون به لبنان: از تهدید تا چشم طمع به نفت و گاز

عبدالباری عطوان تحلیلگر معروف جهان عرب در مطلبی با اشاره به سفر چند روز قبل امانوئل مکرون رئیس جمهور فرانسه به لبنان می‌نویسد: وقایع دومین سفر مکرون طی یک ماه به لبنان، میزان اشتیاق و دلتنگی بیشتر مسؤولان لبنان و عرب به استعمار خارجی را نشان می‌دهد و این که آنها آماده‌تن دادن به دیکته‌هایش و اجرائی کردن فوری آن و کنار گذاشتن همه ملاحظات مربوط به حاکمیت ملی، هستند.

وی افزود: مکرون ۲ بار به عنوان سرپرست و کارفرما به لبنان سفر کرد و نخست وزیر و چه بسا بیشتر وزیران را انتخاب کرد و سران لبنان و احزاب و طوایف آن را تهدید کرد که اگر ظرف مدت دو هفته کابینه تشکیل نشود، تحریم‌هایی علیه کسانی که در مسیر اصلاحات کارشکنی می‌کنند، در هر رتبه‌ای که باشند، وضع خواهد شد. عطوان نوشت: همه فراکسیون‌های پارلمانی هم بلافاصله موافقت کردند و مصطفی ادیب را به عنوان نخست وزیر جدید انتخاب کردند و همه شروطی که مانع از تشکیل دولتهای قبلی می‌شد، محو شد و همه در راستای رضایت نخست وزیر جدید حرکت کردند زیرا انتخاب فرانسوی و مورد حمایت مکرون رئیس جمهور آن بود و کفایت و کاردانی در درجه دوم اهمیت قرار گرفت.

چرا طبقه سیاسی حاکم بر لبنان از تحریم‌های فرانسه هراس دارند

این تحلیلگر جهان عرب در ادامه بیان کرد: علت این است که بیشتر طبقه سیاسی لبنان تا خرخره غرق در فساد هستند و طبیعی است که از تحریم‌ها بترسند زیرا میلیاردها و میلیونها سپرده خارجی آنها یا آنچه اخیراً به بانک‌های سوئیس و فرانسوی منتقل کرده در معرض بلوکه شدن و شاید مصادره قرار خواهد گرفت.

وی نوشت: لبنان همواره عرصه کشمکش قدرتهای منطقه‌ای و بین المللی برای کسب نفوذ بوده است و این سفرهای متوالی مکرون بیانگر این است که این کشمکش در ماه‌ها و سالهای آتی ادامه خواهد یافت و به نظر می‌رسد که رئیس جمهور فرانسه گل مهمی در دروازه رقبای دیگر به ویژه ترکیه و عربستان وارد کرده است.

عطوان می‌نویسد: اگر دیدار مکرون با محمد رد رئیس فراکسیون پارلمانی حزب الله لبنان نبود، این دستاورد فرانسوی رقم نمی‌خورد و این مفهومش رفع وتو بر حزب الله و ساقط شدن همه شروط و درخواست‌ها برای خلع سلاحش است و این که با آن به عنوان بخش اساسی در بافت سیاسی و اجتماعی لبنان تعامل شود.

این تحلیلگر تأکید می‌کند: مکرون خواهان نظام سیاسی جدید در لبنان است و این مفهومش لغو توافق سهمیه بندی طایفه در طایف است؛ اما ماهیت نظام جایگزین مشخص نشده است و شاید در نقشه راهی که بشارت آن را داده است و با تشکیل دولت جدید شروع می‌شود، است. همه تنش‌هایی که قبل از رسیدن مکرون بر لبنان حاکم بود از جمله درگیری و اعتراضات که نگرانی درباره ایجاد خلاء سیاسی یا حتی شعله ور شدن جنگ داخلی را ایجاد کرده بود شاید عمدی یا به غیر عمد برای ترساندن لبنانی‌ها و مقدمه چینی برای نقشه راه طبق گام‌های برنامه ریزی شده بود.

چماق و هویج مکرون بر سر طبقه سیاسی لبنان

وی نوشت: این به طور تلویحی نظریه چماق و هویج است که هویج در کمک‌های مالی و چماق در ارتباط دادن این کمک‌ها به اصلاحات و تهدید به اعمال تحریم بر نمادهای بخش سیاسی فاسد است.

مکرون در حالی به لبنان آمد که نگاهش به رقیب بزرگش یعنی رجب طیب اردوخان رئیس جمهور ترکیه بود که فواد اوکتای معاونش را به بیروت با پیشنهاد بازسازی بندر بیروت و ساختمانهای مجاور بندر، فرستاد و بندر مرسین ترکیه را در خدمت لبنانی‌ها قرار داده است تا بندر بیروت ترمیم شود و مهمتر از آن پیشنهاد مین گذاری شده درباره اعطای تابعیت به همه لبنانی اصالتاً ترکیه‌ئی است.

عطوان آورده است: جنگ سرد میان اردوخان و مکرون در شرق مدیترانه شعله ور است به ویژه در لیبیا و آب‌های قبرس و یونان که ثروت‌های گاز و نفتی فراوان دارد. بعید نیست که به رویارویی نظامی تبدیل شود به ویژه که تنش‌ها به اوج خود رسیده و منتظر جرقه‌ای است.

وی در ادامه به تلاش ترکیه برای یافتن جای پائی در لبنان به ویژه با توجه به مشغول بودن مصر به بحران اقتصادی و گرفتن جای سعودی‌ها اشاره کرده و نوشته است: این که مولود چاوش اوغلو وزیر خارجه ترکیه که همراه اوکتای به بیروت سفر کرد گفت: «جائی که پرچم فرانسه برافراشته است در کنار آن پرچم ترکیه هم خواهد بود»، مفهوم و پیامش این است که پرچم‌های فرانسوی و ترکیه‌ئی بسیاری در اراضی لبنان در مرحله آتی برافراشته خواهد بود.

این تحلیلگر می‌نویسد: مکرون این روزها حمله شدیدی را علیه ترکیه به پیش می‌برد و آنرا دشمن بزرگ می‌داند و اردوخان همتای ترک خود را به در پیش گرفتن سیاست توسعه طلبانه متهم کرده است و این که اردوخان عامل بی ثباتی منطقه است و با منافع اروپائی سازگار نیست و سفرهای مکرون به لبنان را باید از این منظر نگریست.

مکرون در ضمن چشمش به منابع تازه کشف شده نفت و گاز لبنان است تا از آن قرارداد چرب و نرمی برای شرکت فرانسوی توتال به دست آورد.